

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 17.09.2021

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਖਲੀਫ਼ਾ ਰਾਸ਼ਿਦ ਫ਼ਾਰੂਕ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖਤਾਬ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 17 ਸਤੰਬਰ 2021 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ - إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ਤਸ਼ਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਯਮੂਕ ਦੀ ਜੰਗ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ । ਯਮੂਕ ਦੀ ਜੰਗ 15 ਹਿਜਰੀ ਜਾਂ ਕਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 13 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਲੜੀ ਗਈ ਸੀ । ਇਸ ਰਿਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਰਮੂਕ ਦੀ ਜੰਗ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀਹ ਦਿਨ ਲੰਘੇ ਸਨ, ਜੱਦਕਿ ਕਈਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਗੱਲ ਬਹੁਤੀ ਠੀਕ ਲਗਦੀ ਹੈ । ਰੂਮੀ, ਦਮਿਸ਼ ਤੇ ਹਮਸ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਤਟੀਏ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਤਾਕੀਆਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਹਰਕਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਯੋਗ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਕਿ ਅਰਬ ਜੋ ਜੰਗੀ ਸਾਧਨਾ ਤੇ ਬੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਿਜੇਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਸਾਰਿਆਂ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਿਆਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਿਰ ਨਿਵਾਂ ਲਿਆ, ਪਰ ਹਾਂ ਇਕ ਬੁੱਢੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਬ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਹਨ । ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਾਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰਣ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਜੋ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੌਸਲੇ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਤੋਂ ਸਖੱਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕੈਸਰ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸਾਈ ਫ਼ਰਿਯਾਦੀਆਂ ਨੇ ਜੋਕ ਦਰ ਜੋਕ ਆਣਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਫ਼ਰਿਯਾਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਵੀ ਗ਼ੈਰਤ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾ ਦਿਤਾ । ਕੁਸਤੁਨਤੁਨੀਆ, ਟਾਪੂ ਆਰਮੀਨੀਆ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਅੰਤਾਕੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਹ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਇਸ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਪੂਰਨ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ । ਯਜ਼ੀਦ ਬਿਨ ਸੁਫ਼ਯਾਨ ਨੇ ਮਸ਼ਵਰਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਕੇ ਆਪ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਸ਼ਕਰ ਬਣਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਈਏ । ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ਰਜੀਲ ਬਿਨ ਹਸਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਲੇ ਇਸਾਈ ਹਨ, ਇਉਂ ਕਿਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਨ ਕਰ ਦੇਣ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਤੜੀਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਰਜੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਣ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਝੱਟ ਆਪਣੀ ਗ਼ਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ । ਅਖ਼ੀਰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਮੁੱਕੀ ਕਿ ਦਮਿਸ਼ਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਏ ਜਿੱਥੇ ਖ਼ਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਬ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਨੇੜੇ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੁਸੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਜ਼ੀਆ ਜਾਂ ਖਰਰਾ ਲਖ਼ਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸਾਈਆਂ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ । ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕੇਵਲ ਹਮਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਜਿੰਨ੍ਹੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲੇ ਜਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਸਨ ਹਰ ਥਾਂ ਲਿੱਖ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਰਕਮ ਵੁਸੂਲ ਹੋਈ ਹੈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ । ਇਹ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹੀ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀ ਖਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਕੁ ਝਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਜ਼ੀਆ ਆਦਿ ਵਾਪਸ ਕਰੋ ।

ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਲਿੱਖੇ ਤਾਂ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰੋਮੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਕੇ ਹਮਸ ਚਲੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤਿਅੰਤ ਦੁਖੀ ਹੋਏ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਲਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਈਦ ਬਿਨ ਅਮਰ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਹੁਣੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉਮਰੋ ਬਿਨ ਅਸ ਵੱਲੋਂ ਉਰਦਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ । ਸੋ, ਦੂਜੇ ਹੀ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਉਰਦਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅੰਦਰ ਮੌਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਇੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਅਰਬ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹਾ ਮੈਦਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੰਗੀ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਸੌਖਾ ਸੀ । ਜੱਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੰਗੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਘਬਰਾ ਗਏ । ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਫ਼ਿਰ ਪਤਰ ਲਿੱਖਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਅਨਸਾਰ ਤੇ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਪਤਰ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਬਾ ਰੋ ਪਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੋ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ! ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਕੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਈਏ । ਅਬਦੁਰ ਰਹਮਾਨ ਬਿਨ ਔਫ਼ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਸਿਪਾਸਾਲਾਰ ਬਣਨ ਤੇ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਲਾਹ ਬਣੀ ਕਿ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਫ਼ੌਜਾ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਯਰਮੂਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਕੋਹ ਦੇ ਫ਼ਾਸਲੇ 'ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਦਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਪੂਰਨ ਪਤਰ ਲਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਇਕ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਪਤਰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਆਖਣਾ ਕਿ ਉਮਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਇਸਲਾਮ ਵਾਲਿਓ ਬੇਜਿਗਰੀ ਤੇ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਲੜੋ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਵਾਂਗ ਝਪਟੋ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਪੜੀਆਂ ਕੱਟ ਦਿਓ ਅਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਉਹ ਕੀੜੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੀਨ ਹੋਣ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਵੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬਬ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ । ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਪਤਰ ਲੈਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਇਤਫ਼ਕ ਨਾਲ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਈਦ ਬਿਨ ਅਮਰ ਵੀ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਮਿਲਿਆ ।

ਦੋਵੇਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਆਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੰਕਤੀਬੱਧ ਹੋਈਆਂ । ਰੋਮੀਆਂ ਕੋਲ ਦੋ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੱਠੇ ਚੋਵੀ ਪੰਕਤੀਆਂ ਸਨ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ ਸਲੀਬਾਂ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਦੁਆ ਰਹੇ ਸਨ । ਅਰੰਭਕ ਮੁਠਭੇੜ ਦੇ ਬਾਦ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ

ਹਾਰ ਖਾਧੀ । ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧੰਨ ਮਾਲ ਦਾ ਲੋਭ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਕੇ ਸੁਲਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ । ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੂਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਗਰਿਬ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ । ਦੂਤ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਗਨਤਾ, ਸਤਿਕਾਰ, ਵਕਾਰ, ਸਨਮਾਨਤਾ ਤੇ ਦੁਆ ਦੀ ਲੀਨਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਅਚੰਭੇ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ । ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਉਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਹ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਉਧਾਰਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਕੀ ਆਸਥਾ ਰਖਦੇ ਹੋ ? ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਸੂਰਤ ਆਲਿ ਇਮਰਾਨ ਦੀ ਆਇਤ 60 ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਨਿਸਾ ਦੀ ਆਇਤ 172 ਤੇ 173 ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਈ । ਇਹਨਾ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਆਦਮ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਿਆਂ (ਅਰਥਾਤ ਇਸਾਈਆਂ) ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨ ਲਓ । ਮਸੀਹ ਉੱਕਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦਾ ਬੰਦਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ । ਇਹ ਆਇਤ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਦੂਤ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਈਸਾ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਇਹੋ ਸਦਗੁਣ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਸੂਲ ਸਚਾ ਹੈ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ । ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਸਫ਼ਾਰਤ ਲਈ ਗਏ । ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਹੇ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਆਕ੍ਰਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਖਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਅਤਿ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਾਲ ਇਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਵਰਤਿਆ । ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਬਾਹਾਨ ਨੇ ਧੰਨ ਮਾਲ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਖਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤਿ ਹਕਾਰਤ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਸਫ਼ਾਰਤ (ਵਾਰਤਾ) ਦੇ ਬਾਦ ਇਸ ਅੰਤਮ ਜੁੱਧ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਰੰਭ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਦ ਰੋਮੀ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਭਲ ਨ ਸਕੇ । ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰੋਮੀ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਨਿਕਲੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਖਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵੀ ਅਰਬ ਦੇ ਸਾਧਾਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟਕੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੀਹ ਪੈਂਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਛੱਤੀ ਭਾਗ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹਾਰਤ ਤੇ ਖੂਬੀ ਨਾਲ ਪੰਕਤੀ ਦਰ ਪੰਕਤੀ ਖੜਾ ਕੀਤਾ । ਸੰਬੋਧਕ ਫ਼ੌਜ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਹੌਂਸਲਾ ਦੁਆਕੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਲਵਲਾ ਤੇ ਜੋਸ਼ ਪੈਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ । ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਰਬ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੌ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਬੁਜੁਰਗ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਦਾ ਪਾਕ ਰਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਇਸ ਮਾਅਰਕੇ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਲੜੀਆਂ ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਸੀ ਕਿ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪੈਰ੍ਹੀਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪੈਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾ ਲਈਆਂ ਸਨ । ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਾਦਰੀ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ ਹਥੋਂ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਦੀ ਜੈ ਦੇ ਨਾਰੇ ਲਾ ਰਹੇ ਸਨ । ਦੋ ਲੱਖ ਦਾ ਟਿੱਡੀਦਲ ਲਸ਼ਕਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ । ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਰ ਤੱਕ ਟਿਕੇ ਰਹੇ ਪਰ ਫਿਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੌਂਸਲਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ । ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰਤ ਦੁਆਈ । ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਬਾਹਾਂ ਕੱਟ ਕਟਕੇ ਡਿਗਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵਿੱਚ ਥਿੜਕਤਾ ਨ ਆਈ ਸੀ ।

ਅਚਤਚੇਤ ਹਜ਼ਰਤ ਖਾਲਿਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਫ਼ੌਜ ਦੀਆਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਚਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਐਨ੍ਹੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਪਰਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਬਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਿਪਾਸਾਲਾਰ ਨਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ । ਅਕਰਮਾ ਬਿਨ ਅਬੀ ਜਿਹਲ ਨੇ ਇਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਲੈਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ਉੱਥੇ ਕੱਟ ਗਏ ਪੀਰ ਦੁਸ਼ਮਣਾ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਗਏ । ਐਨ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰੋਮੀ ਪੱਖ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਇਬਨੇ ਕਨਾਤੀਰ ਮੈਸਰਾਹ'ਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਇਆ । ਮੈਸਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਲਹਮ ਤੇ ਗ਼ਸਾਨ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਗ਼ੁਜ਼ਰ ਬਸਰ'ਤੇ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਉਂ ਸੁਭਾਵਕ

ਤੋਰ'ਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਨ । ਉਹ ਇਸ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਝੱਲ ਨ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟੇ, ਪਿੱਛੇ ਮੌਜੂਦ ਇਸਤਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਵਾਂਮਰਦੀ ਨਾਲ ਇਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿਤਾ । ਫੌਜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਮਾੜੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਬੌਧਿਕਤਾ ਤੇ ਸੂਝਬੂਝ ਸੀ । ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਰੋਮੀਆਂ ਦਾ ਪਲੜਾ ਭਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਕੈਸ ਬਿਨ ਹਬੀਰਹ ਜੋ ਮੈਸਰਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਨ, ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਏ । ਇਹ ਹਮਲਾ ਐਨ੍ਹੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸੰਭਲ ਨ ਸਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਖਿੰਡ ਗਈਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਈਦ ਬਿਨ ਜ਼ੈਦ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ । ਰੋਮੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਕੰਢੇ'ਤੇ ਜੋ ਨਾਲਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੱਕ ਆ ਗਏ । ਥੋੜੀ ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨਾਲਾ ਭਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ । ਭਾਵ ਰੱਬ ਨੇ ਇਸ ਮਹਤੱਵਪੂਰਨ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ । ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਚੇਤੇ ਰਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਘਮਸਾਨ ਦਾ ਜੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਹਬਾਸ ਬਿਨ ਕੈਸ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੜੇ ਕਿ ਪੈਰੂ ਕੱਟ ਗਿਆ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨ ਲਗਾ ।

ਇਸ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਸਤੱਰ ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਇਕ ਲੱਖ ਸਿਪਾਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ । ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਹਾਣੀ ਹੋਈ । ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅੰਤਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕੁਸਤੁਨਤੁਨੀਆ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਫਤਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਜੱਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਜੰਗ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਸੀ । ਅਤੇ ਆਪ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਉਬੈਦਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਪੁਛਕੇ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਇਸਾਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਰਮਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੱਦ ਜੰਗ ਦੇ ਬਾਦ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਰਮਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਜ਼ਖਮੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਓ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਕੱਦਾਰ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆਓ । ਇਸ ਪਾਕਾਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸਿਪਾਹੀ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਗੇਜ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਾਣ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ । ਜੱਦ ਉਹ ਅਖੀਰਲੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਫ਼ੌਤ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ । ਜੱਦ ਅਕਰਮਾ ਵੱਲ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੱਮ ਤੋੜ ਚੁਕੇ ਸਨ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਰਨਾ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਕੋਲ ਉਹ ਗਿਆ ਉਹ ਦਮ ਤੋੜ ਚੁਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਖ਼ੁਤਬੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁਣੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਸ਼ਾਅਲੱਹਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਨਣ ਹੋਵੇਗਾ ।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنَّ اللّٰهَ سَبَّحَ اسْمُهُ فِيْ كُلِّ نَفْسٍ حَيَّةٍ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَرِيْحَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّجِدِ اللّٰهَ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ
مُضِلُّهُ فَلَا هَادِيَ اِلَيْهِ وَنَشْهَدُ اَنَّ اِلٰهَ الْاِلٰهَةِ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ. عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَالْاِخْوَانِ ذِي الْقُرْبٰى
وَالْبَيْنِ مَحْظَمًا لِّعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ اذْكُرُوْا اللّٰهَ الَّذِيْ كَرَّمَ وَاذْعُوْا لِحَسْبِ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ.

Khulasa Khutba Jumma 17.09.2021

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)